

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 8. S. Ephrem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 374.
Ephr. Serm.
in SS. PP.
p. 771.

nem, aut quidquam igne lixatum comedentes. Tabernacula eorum erant petra, & cavernæ; sepulchrum, ubicunque a morte fuissent occupati, seu id contingeret, dum Laudes Dei canerent, aut opera sua comederent, aut per montes ambularent. Ita de his Monachis S. Ephrem loquitur.

§. VIII.

S. Ephrem.

Soz. III. c.
16. Ephr.
Conf. p. 605.

Et vero horum Monachorum vita S. Ephrem erat notissima, utpote eadem ætate, & in eadem Regione versantis; imo & ipse inter Anachoretas superioris Syriæ clarissimus fuit. Natus erat Nisibi, aut in vicinia, parentibus pauperibus, & suo labore victum parantibus, at Jesum Christum coram Judicibus confessus fuerant, atque Ephrem in sua familia, coram mundo quidam obscura, illustres Christi Martyres recensebat. Nomen ejus Ephrem, idem est, quod Ephraim, nam generatim Nomina hominibus veteris Testamenti communia in Syria, & in partibus Orientis remotissimis usurpabantur. Cum esset juvenis, eique dubia, an daretur Dei Providentia, in mentem venissent, Deo ita disponente de hac veritate propria experientia convictus est. Aliquando in sylvis a semita aberravit, & ad quosdam Pastores se recepit

Ibid. p. 599.

ut noctem transigeret; eadem nocte lupi, gregem invadentes, non modicam intulerunt cladem; Domini juvenem Ephrem, quasi juxta sui pecoris custodes ejusdem culpæ reus esset, unacum eis in carcerem conjiciunt; postquam aliquamdiu in vinculis fuerat, in somnio monitus est, ut Providentiam agnosceret, & meminisset, quod facinus ipse olim commisisset. Ubi evigilavit, in memoriam reduxit, se ante aliquod tempus in Sylvis vaccam foetam pauperis viri, sibi occurrentem, tamdiu injectis lapidibus fuisse insectatum, donec deficiens occubuerit; cum deinde ille, cujus pecus fuerat, in se incidisset, & quæreret, an pecus suum non vidisset, bono viro loco responsi convitia ingessisse; itaque pecus periisse, atque a bestiis fuisse devoratum. Hujus peccati memor Ephrem jam non aliam, cur se Deus innocentem in carcerem dari permisisset, causam inquirebat. Forte in eodem carcere cum eo viri duo detinebantur, ambo falsis conjecturis injuste, hic quidem homicidii, alter adulterii accusati, cæterum aliis titulis nocentissimi. Tres adhuc alii similis innocentia, & fortunæ in vincula dati; sed tandem horum quinque innocentia cognita; ii vero, qui rei erant, manifestati, & puniti sunt. Ephrem libertati restitutus est, quia notus erat judici, eumque

D d 4

que

Sæculum IV.
A. C. 374.

Sæculum IV. que innocentem esse comperit. Hoc con-
 A. C. 374. versionis ejus principium fuit, atque ex-
 inde vitam asceticam amplexus est, præ-
Sup. l. XIII. ter alios etiam S. Jacobo Nisibitano Ma-
 §. 2. gistro. Apud eum tunc Ephrem verfabatur, quando Jacobus urbem a Persis obsessam liberavit.

Soz. III.
 c. 16.
Greg. Nyss.
Or. in S.
Ephr. p.
 1037 to. 2.

S. Ephrem litteris operam non dederat, & tamen in Philosophia, & Theologia derepente doctissimus evasit, quod ipsum in visionibus prodigiis quibusdam ejus consanguineis, virisque Sanctis de eo fuerat prænuntiatum. Patria sua lingua Syriaca eloquentissimus erat, sermones ejus fortes, & ad movendum aptissimi, quorum versiones, ipso S. Ephrem adhuc vivente, editæ, ab originali dictionis elegantia non multum abhorrebant. Hodieque multi ejus sermones supersunt, ex Græco in latinum translati, qui compunctionem cordis, & tenerimam pietatem spirant. S. Hieronymi tempore, scilicet non multo post S. Ephrem obitum opera ejus in Ecclesia post S. Scripturam publice legebantur. Carmina quoque composuit, ut sua illis, quorum Harmonius Bardesanis filius Auctor erat, substitueret, nam Harmonius cantica concinnaverat amœnissimo cantu, sed errores contra fidem de anima, de formatione, & corruptione corporum, & de regeneratione inserti erant; S. Ephrem

serva

servato eodem cantu hymnos ad Dei, San- Sæculum IV.
ctorumque honorem (*) composuit, qui- A. C. 374.
bus canendis populus libentissime adsue-
vit. Diaconus Edessenus ordinatus est,
at semper ei vita solitaria præplacuit.

Inter S. Ephrem opera plura monita
vitam solitariam ducentibus data legun-
tur. Monachi in tria genera divisi de-
prehenduntur; sunt alii suis cellulis in-
clusi, alii Eremicolæ in desertis dispersi,
& alii Cœnobitæ in communitate viven-
tes. Ex iis cognoscuntur diversi manuum
labores, quibus occupabantur; funes,
calathos, papyrum, storeas, telas conficie-
bant; libros describebant, in horto, in
culina laborabant, molam agebant. Ait
se vidisse solitarium, qui in columna ha-
bitabat,

Paræn. 47.
p. 434.

D d 5 bitabat,

(*) En! antiquissimum morem Sanctos in
Ecclesia publice decantatis Hymnis honorandi,
quem Protestantes perperam rejecerunt.

Cæterum de S. Ephrem S. Hieronymus in
Libro de Scriptoribus loquitur in hunc modum:
*Ephraem Edessencæ Ecclesiæ Diaconus multa
Syro sermone composuit; & ad tantam venit
claritudinem, ut post Lektionem Scripturarum,
publice in quibusdam Ecclesiis ejus Scripta re-
citantur. Legi ejus de Spiritu Sancto Græ-
cum volumen; quod quidam de Syriaca lingua
verterat, & acumen sublimis ingenii etiam in
translatione cognovi. Decessit sub Valente
Principe.*

Sæculum IV. bitabat, cuius exemplum plures alii dein-
Λ. C. 374. de secuti, ideo Græce Stylites dicti sunt.

Quamvis solitarios illos, quos viderat
 per montes errantes, & pabulatores dice-
 bantur, magni fecisset, Cœnobitas ta-
 men monet, ne, si eos tentatio incessat,
 illos imitandi, imprudenter cedant, nec
 se locorum desertorum horrore, fami-
 latronum, bestiarum, Dæmonum pericu-
 lis, & proprii animi inquietudini expo-
 nant. Imo nec suadet, ut quis institu-
 tum Anachoretarum, qui in cellulis di-
 spersis longe majori rigore, quam Cœno-
 bitæ, vivebant, facile amplectatur.

Orat. in Bas. S. Ephrem venit Cæsaream, ut S. Ba-
Coteler. filium videret; quem congressum ipse

Mon. Gr. to. narrat in hunc modum: *Cum Charitatis*
3. p. 58. *in proximum causa in quadam urbe essem,*

Greg. Nyss. *audivi vocem ad me dicentem: Surge, E-*
de vit. Ephr. *phrem! & manduca cogitationes. Vidi*
to. 2. p. 1037. *de turbatus, respondi: Et unde has acci-*

S. Ephrem. *piam, Domine? Tunc ait: Ecce est in do-*
mo mea vas Regale, quod tibi alimentum
præbebit. Alludit ad Nomen Basilii, quod
 Regale significat, & sic prosequitur: *Hoc*
sermone attonitus, surgo, & ad Templum
Altissimi pervenio, ascendo modeste per
vestibulum, per portam avidissime intro-
spicio, vidique in Sancto Sanctorum
Electiois, Verbo divino ornatum, magni-
fice ante gregem positum, atque omnium
oculos in ipsum defixos. Vidi Templum

ab eo spirituali cibo refici: Vidi circa Sæculum IV
A. C. 374.
eum lacrymarum rivus fluere, dum ipse
ferventi Spiritu, quasi duabus alis elevatus preces pro nobis in Cælum mitteret, & verba inde deduceret, scilicet S. Pauli Doctrinam, Evangelii legem, & Mysteria terribilia. Tandem vidi omnem banc congregationem gratiæ splendoribus fulgentem, hinc laudavi Sapientiam, & Bonitatem Dei, honorantes se honorantis. S. Ephrem his laudibus publice S. Basilium oneravit, quare non nulli ex Ecclesia dicebant: Quis est iste peregrinus, qui Episcopum nostrum tantopere laudat? Certe adulatur, gratiam ab eo accepturus. Soluta conventu, S. Basilium, cognito per Spiritus S. revelationem, quis esset, vocari eum iussit, & opera Interpretis, nam S. Ephrem Græcam ignorabat, (*) interrogat.

Vita S. Eph.
c. 6.

Ep. ib. p. 59.

(*) Ad hunc locum Anonymus I. dicit: S. Ephrem, si Fleurio credimus, Græcæ linguæ ignarus erat, sed solam linguam Patriæ suæ, quæ erat Mesopotamia, nempe Syriacam callebat. Opus fuit Interprete, cujus opera S. Basilium hospiti loqueretur. Verisimile est, populum Cæsariensem in Lingua Syriaca Episcopo suo non fuisse doctiorem. Quomodo ergo S. Ephrem in mentem venire potuit, ut S. hunc Episcopum publice in Ecclesia sua laudaret? & quis has Laudes, nam perceptæ fuere, intellexisset?

Respon-

Sæculum IV. A. C. 374. rogavit: *Tu es ille Ephrem, qui te gen-
rose jugo Salvatoris submisisti?* Respon-
dit: *Ego sum Ephrem, qui in stadio ad
Cælum ultimus curro.* S. Basilius virum
amplexus, dato sancto osculo, mensæ ad-
hibuit; at optima hujus convivii fercu-
la colloquia spiritualia fuere. Quæren-
ti S. Basilio, quid eum adeo movisset, ut
se elata in populo voce laudasset? *Hoc
ideo feci, respondet S. Ephrem: quod lu-
mero tuo dextro columbam miri candoris
insidere cernebam, quæ tibi omnia, ad po-
pulum prolata, suggerere videbatur.* S.
Basilius hospiti inter alia historiam qua-
draginta Martyrum narravit, nec factis
ejus ingenium, & eruditionem mirari
potuit. S. Ephrem econtra deinde ora-
tionem in S. Basilio laudem conscripsit,
qua hujus inter ipsos colloquii circum-
stantias enarrat.

Soz. VI.
c. 16.

§. IX.

Monachi S. Basilio.

Sancto Basilio etiam Episcopo affectus
ad vitam Monasticam duravit. Cæ-
sariæ Monachos apud se educabat, &
Nosocomio, a se ædificato, Monasterium
juxta

Respondeo; non esse credibile, neminem
ex omni populo Cæsariensi sermonis Syriaci
peritum fuisse, & vel paucissimos suffecisse, ut
aliis explicarent, quid S. Ephrem loqueretur.